

STAROSTA ŁĘCZYCKI

99-100 Łęczyca, pl. Tadeusza Kościuszki 1, Tel. 24 388 72 00, Fax. 24 721 32 17
sekretariat@leczyca.pl www.leczyca.pl

Łęczyca, dnia 25.01.2023 r.

GKN.6824.39.2022.BM

Decyzja

Na podstawie art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2022 r., poz. 140) oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Daszyna z dnia 14 listopada 2022 r.,

Starosta Łęczycki

orzeka:

o uznaniu za mienie gromadzkie, nieruchomości stanowiącej drogę wewnętrzną, położonej w gminie Daszyna, w obrębie 0021 P.G.R. Koryta, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 20 o pow. 0,2983 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 14 listopada 2022 r., znak: RGG.6822.1.2022, Wójt Gminy Daszyna wystąpił do Starosty Łęczyckiego o wydanie decyzji ustalającej, iż nieruchomość położona w gminie Daszyna, w obrębie 0021 P.G.R. Koryta, oznaczona jako działka ewidencyjna nr 20 o pow. 0,2983 ha stanowi mienie gromadzkie.

W uzasadnieniu wniosku Wójt Gminy wskazał, iż ww. działka wchodzi w skład sieci dróg wiejskich – wewnętrznych i aktualnie jest w powszechnym korzystaniu mieszkańców wsi i okolic jako droga dojazdowa do pól.

Do wniosku załączono protokół z dnia 16 lutego 2021 r. z posiedzenia sołeckiego Sołectwa Koryta oraz ustalenia Rady Sołectwa, dokonane podczas posiedzenia sołeckiego.

Z treści załączonych dokumentów wynika, iż wnioskowana nieruchomość stanowi drogę od wielu lat, co najmniej od czasów II wojny światowej i istnieje nadal. Stanowiła ona tzw. mienie gromadzkie i służyła celom publicznym przeznaczonym do powszechnego użytku całej gromady.

Przedmiotowa działka drogowa jest nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym, w ewidencji gruntów Starostwa Powiatowego w Łęczycy, figuruje – Urząd Gminy w Daszynie jako posiadacz samoistny.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 i 2 ustawy, za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na obszarach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962 r., Nr 64, poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie, rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz.191), stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 r.

Po reformie w 1954 r. gromady pozostały, ale były już tylko jednostkami podziału administracyjnego. Brak wyraźnych przepisów w zakresie przejęcia dobra dotychczasowych gromad spowodowany był faktem, iż gromady nowopowstałe utraciły osobowość prawną. Nie mogły zatem legitymować się posiadaniem majątku i swobodnie nim dysponować. Kwestia ta została jednoznacznie uregulowana przepisem art. 98 ust.2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26 z 1975 r., poz.139), na podstawie którego dotychczasowe mienie gromadzkie stało się mieniem gminnym.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W związku z tym późniejsze zdarzenia prawne i faktyczne dotyczące nieruchomości nie mogą skutkować uznaniem lub odmową uznania nieruchomości za mienie gromadzkie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 3 grudnia 2009 r., Sygn. II SA/Ke 615/09 stwierdził, iż istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r., gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot, była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach

określonych w tej ustawie, podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Mając na uwadze powyższe, dla oceny czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy wyodrębnienia wnioskowanych działek.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, ustalono:

iż, wśród dokumentów geodezyjnych przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, istnieje operat pod numerem: 61533-21. W operacie znajduje się dokument z obliczenia powierzchni działek sporządzony w 1961 r. dla wsi P.G.R. Koryta, gromada Daszyna, powiat Łęczycza przez uprawnionego geodetę z adnotacją, iż powierzchnię działek przyjęto z planu P.G.R. Koryta, sporządzonego w 1954 roku przez inż. T. Sokoła. Zgodnie z ww. dokumentem, jako władający działką nr 20, figuruje: Prezydium Powiatowej Rady Narodowej – Wydział Komunikacji - drogi publiczne. Działka ta została oznaczona jako tereny komunikacyjne – droga o pow. 0,2800 ha.

Natomiast w założonym 1972 r. rejestrze gruntów dla wsi P.G.R. Koryta, gromada Daszyna, powiat Łęczycza, jako osobę władającą przedmiotową działką wpisano: Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych w Łęczycy.

Ponadto dla wnioskowanej działki odnaleziono zarys (fotomapę) z 1959 r., sporządzony dla wsi P.G.R. Koryta, na którym widnieje działka nr 20 jako działka drogowa.

Według aktualnych danych ewidencyjnych, znajdujących się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, przedmiotowa działka nadal stanowi działkę drogową – dr i służy celom publicznym, przeznaczonym do powszechnego korzystania przez mieszkańców wsi P.G.R. Koryta jako droga dojazdowa do pól.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, organ prowadzący postępowanie uznał, iż działka nr 20, położona w obrębie P.G.R. Koryta, w gminie Daszyna spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie.

Nieruchomość odpowiada charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Wnioskowana działka już przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w 1963 r. (Dz. U. Nr 28, poz.169 ze zm.), miała charakter publiczny i społeczny. Przedmiotowa działka nie była przeznaczona do wspólnego użytku w znaczeniu prawa cywilnego tzn. do takiego użytku jaki przysługuje właścicielom, tak jak w przypadku wspólnot gruntowych, a więc polegającego na wykorzystaniu wspólnego gruntu jako np. pastwiska, wygonu, lasu do pobierania drzewa i innych pożytków.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosek Wójta Gminy Daszyna poparty opinią Rady Sołeckiej należy uznać za zasadny i stwierdzić, że powyższa nieruchomość stanowi mienie gminne.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art. 10 K.p.a. mieszkańcy wsi Koryta oraz Wójt Gminy Daszyna, zostali powiadomieni o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiał dowodowy. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń Sołectwa Koryta, Urzędu Gminy w Daszynie, Starostwa Powiatowego w Łęczycy na okres 14 dni, a także zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. - Przepisy wprowadzające ustawy o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r., z mocy prawa, stało się ono mieniem gminy na obszarze, której jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Łęczyckiego, w terminie 14 dni od daty ogłoszenia.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec tutejszego organu.

Z dniem doręczenia tut. organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. STAROSTY

inż. Emilia Drwańska
KIEROWNIK REFERATU
GOSPODARKI NIERUCHOMOŚCIAMI

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Daszyna
2. Sołtys Sołectwa Koryta
3. a/a

Sprawę prowadzi:
Beata Malewska